

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 44. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500968387984/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

for tilføiede han ogsaa, da han gjorde Aftale med Guldsmeden, den Betingelse, at Drengen indtil sit sextende Aar skulde besøge en af Byens første Skoler, hvori han kunde lære, hvad der udenfor hans Haandværk maatte ansees for nødvendigt og passende.

I Skolen gjorde den lille Fulton god Fremgang, men til Guldsmedhaandværket viste han ingen synderlig Lyst. I de første Aar gik det dog endnu taaleligt, og det Eneste, hans Mester klagede over, var, at han i sine ledige Timer streifede om paa forskjellige Steder, uden at bede om Tilladelse dertil. Men da ingen Mester i de forenede Stater kan udøve nogen egentlig Tvang over sine Undergivne, saa var dette meget vanskeligt at forhindre, saa meget mere, da van Gchlmuyden, ifølge sin sædvanlige Ligegyldighed, uagtet han langt fra var tilfreds med sin Pleiesøns Opførsel, dog kun lidet anstrengte sig for at tale ham til Rette og kun sjelden svarede paa de skriftlige Klager, som Guldsmeden sendte ham.

Men da Fulton blev noget ældre, og især da han blev udtagen af Skolen og fik mere Tid at raade over, da forandrede Forholdene, og han erklærede da flere Gange til sine Medarbejdere, at han ikke havde nogen Lyst til det Haandværk, han drev, og at han, naar han engang saae sig istand dertil, vilde vælge en anden Haandtering.

Han havde desuden i den senere Tid opdaget et Talent hos sig, der ikke var hans Mester til nogen synderlig Glæde. Det viste sig nemlig, at han besad en usædvanlig Gave til at gjengive Udtrykket i det menneskelige Ansigt; ja engang blev han endog overras-